

Making of a Monarch

II Shmuel Unit 3

Unit 3.1 – Jerusalem the Capital

The Homage of the Tribes (5:1-3)

What was David's Response?

1. Rashi, I Divrei Hayamim 11:2

אתה תרעה את עמי. על זה אמר דוד ה' רועי לא אחסר (תהלים כ"ג) אתה אומר לי אתה תרעה מה אני יכול לרעות אין הדבר תלוי בי אלא ה' רועי לא אחסר וגם אני לא אחסר לכם ודוגמא בשמואל (ב' כ"א) אז נשבעו אנשי דוד לו לאמר לא תצא עוד אתנו במלחמה ולא תכבה את נר ישראל אמר להם דוד כי אתה נרי ה' והי יגיה חשכי (שם כ"ב):

Capture of Ir David and Yerushalayim (5:4-10)

Why was this his first action?

2. Malbim, 5:6

וילך המלך ואנשיו, אחר שעתה התאחדו שני ממלכות ישראל, שהיו עד עתה שבט יהודה תחת דוד, ויתר השבטים ובנימין שבט שאול בראשם תחת איש בושת, ושבו כולם למלכות אחת תחת דוד, היה מן העצה, וכך הופיע רצון ה', שעיר המלוכה תהיה בגבול השייך לשני השבטים שהיו

שבטי מלכות, וזה היה בירושלים שהיתה חציה ליהודה וחציה לבנימין כמ"ש בגבולי הארץ, וכמו שאמרו חכמינו זכרונם לברכה (יומא יב) רצועה היתה יוצאה מחלקו של יהודה לחלקו של בנימין ובו מזבח בנוי, וכבר בארנו (שופטים א') כי בני יהודה כבשו חלקם בירושלים רק בני בנימין לא כבשו את חלקם וישב שם היבוס, וילך המלך ואנשיו להוריש את היבוסים מחלק בני בנימין

What actually happened?

3. I Divrei Hayamim 11:4-9

א יא, ד וַיִּלֶךְ דָּוִד וְכָל-יִשְׂרָאֵל יְרוּשָׁלַם, הִיא יְבוּס; וְשָׁם, הַיְבוּסִי, יִשְׁבִי, הָאָרֶץ. א יא, ה וַיֹּאמְרוּ יִשְׁבִי יְבוּס, לְדָוִד, לֹא תָבֹא, הִנֵּה; וַיִּלְפַּד דָּוִד אֶת-מַצֵּדַת צִיּוֹן, הִיא עִיר דָּוִד. א יא, ו וַיֹּאמֶר דָּוִד--כָּל-מִכָּה יְבוּסִי כָּרְאשׁוֹנָה, יִהְיֶה לְרֹאשׁ וּלְשָׂר; וַיַּעַל כָּרְאשׁוֹנָה יוֹאָב בֶּן-צְרוּיָה, וַיְהִי לְרֹאשׁ. א יא, ז וַיֵּשֶׁב דָּוִד, בְּמַצָּד; עַל-כֵּן קָרְאוּ-לוֹ, עִיר דָּוִד. א יא, ח וַיִּבֶן הָעִיר מְסָכִיב, מִן-הַמְּלֹאָ וְעַד-הַסָּכִיב; וַיּוֹאָב, יַחְיָה אֶת-שְׂאֵר הָעִיר. א יא, ט וַיִּלֶךְ דָּוִד, הַלֹּךְ וְגָדוֹל; וְהָ צְבָאוֹת, עִמּוֹ.

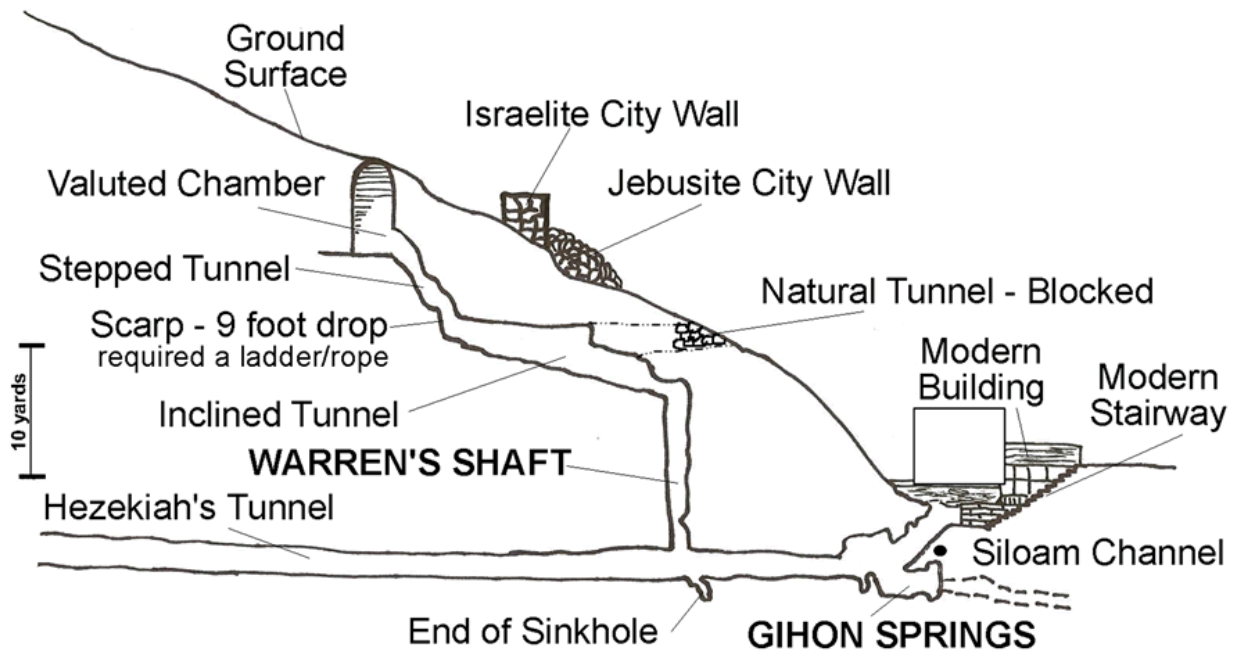
What is the Tzinor? What are the Ivrim and Pischim?

OPTION 1: MECHANIZED GUARDS

4. Ralbag, ad loc.

ויאמר לדוד לאמר לא תבא הנהכפי הפשט ערבים עלי דברי הרלב"ג, שבשער העיר עשו צלמים בדמות עורים ופסחים והיו עשויים באופן מהתחבולה שירימו ויניעו בכחם מקלות ומוטות של ברזל רבי המשקל, תנועה חזקה בענין שלא יוכל אדם לקרב שם כי יכו אותו הצלמים במקלות (ויוכל להיות שגם כן עמדו תחתיהם עורים ופסחים ממש עוזרים בהנעתם) והיו סמוכים לצנור המים באופן שהיה הצנור מוציא המים מפיו, ועל ידי הגרת המים ושטיפתם התנענעו הצלמים והמקלות כאשר יהיה ברחיים וכמו שראה תחבולות אלה בעיניו עכ"ד. וכפי זה העמידו סמוך לשער העיר שורה של צלמים בדמות עורים, ואחריה שורה של צלמים בדמות פסחים, ואחריהם הצנור מוגיר המים, ומצד השני של העיר היתה המצודה, ובין העיר ובין המצודה עמדו אנשי החיל מוכנים להלחם אל הצד שירצה האויב ליכנס, ובראשונה רצה דוד ליכנס דרך השער, ויאמרו לו לאמר לא תבא הנה כי אם הסירך העורים והפסחים רצה לומר אי אפשר שתכנס אם לא תסיר תחלה את העורים ואחר כך את הפסחים מניעי המקלות אשר לא יניחוך לעבור את השער וזה שכתוב לאמר לא תבא הנה שהם אומרים וגוזרים שלא תבא הנה (רצה לומר שימנעוך מלבא) (ויתכן כי עם התחבולה הזאת היו מיחסים לצלמים האלה כח אלהות כמו שהיו דרכי עובדי עבודה זרה הקדמונים שהיו מתקנים פסילים על ידי גלילים וצירים שיתנענעו וירימו כבדים במלאכה והיו מהבילים להמון הסכלים כי זו כחו לאלהו, ובזה תשתף גם דעת חכמינו זכרונם לברכה שהיו רומזים בדמותים האלה גם שבועת אברהם או יצחק לאבימלך):

OPTION 2: THE WATER SHAFT

Charles Warren who first discovered the shaft in the 19th century

OPTION 3: HUMAN SHIELDS

5. THE ANTIQUITIES OF THE JEWS By Flavius Josephus
 CHAPTER 3. How David Laid Siege To Jerusalem; And When He Had Taken The City, He Cast The Canaanites Out Of It, And Brought In The Jews To Inhabit Therein.

1. Now the Jebusites, who were the inhabitants of Jerusalem, and were by extraction Canaanites, shut their gates, and placed the blind, and the lame, and all their maimed persons, upon the wall, in way of derision of the king, and said that the very lame themselves would hinder his entrance into it. This they did out of contempt of his power, and as depending on the strength of their walls. David was hereby enraged, and began the siege of Jerusalem, and employed his utmost diligence and alacrity therein, as intending by the taking of this place to demonstrate his power, and to intimidate all others that might be of the like [evil] disposition towards him. So he took the lower city by force, but the citadel held out still; whence it was that the king, knowing that the proposal of dignities and rewards would encourage the soldiers to greater

actions, promised that he who should first go over the ditches that were beneath the citadel, and should ascend to the citadel itself and take it, should have the command of the entire people conferred upon him. So they all were ambitious to ascend, and thought no pains too great in order to ascend thither, out of their desire of the chief command. However, Joab, the son of Zeruiah, prevented the rest; and as soon as he was got up to the citadel, cried out to the king, and claimed the chief command.

OPTION 4: THE COVENANT

6. Radak, ad loc.

ומצאנו בדרש אמרו אנשי יבוס לאברהם כרות עמנו ברית שאין זרעך יורש את עיר היבוס ואנו מוכרין לך את מערת המכפלה ועשה כן ואנשי יבוס עשו צלמי נחשת והעמידום ברחוב העיר וכתבו עליהם ברית השבועה וכשבאו ישראל לארץ לא יכלו להכנס שם מפני השבועה שנא' ואת היבوسی יושב ירושלים לא יכלו בני ישראל להורישם וכשמלך דוד רצה להכנס שם ולא הניחוהו שנאמר ויאמרו אנשי יבוס לא תבא הנה אמרו לו אין אתה יכול עד שתסיר הצלמים הללו שכתוב עליהם ברית השבועה שנאמר כי אם הסירך העורים והפסחים ואלו הם הצלמים שעינים להם ולא יראו אזנים להם ולא ישמעו רגליהם ולא יהלכו שנאי נפש דוד לפי ששונא מלשמוע ומעבו' ע"א שנאמר על כן יאמרו עור ופסח לא יבא אל הבית אמר דוד לאנשיו כל מי שיעלה בראשונה ויסיר את הצלמים יהיה לראש ועלה יואב והיה לראש שנאמר ויעל יואב וגו' ואחר כן קנה דוד את עיר היבוס לישראל בככר זהב בכתב לאחוזת עולם בשש מאות זהב שנאמר ויתן דוד לארונה במקום וגו', ועוד אמרו כי שני צלמים אלו היו בראש המגדל הנקרא צנור והיה אחד עור על שם יצחק והאחד היה פסח על שם יעקב ובפיהם השבועה שנשבע אברהם לאבימלך שנאמר אם תשקר לי ולניני ולנכדי לפיכך לא כבשו ישראל כשכבשו את ירוש' כי עדיין היה נכד אבימלך חי ובימי דוד כבר מת ובטלה השבועה. והחכם ר' אברהם א"ע פירש כי אם הסירך כמו הסיר כלומר אם תסיר למלחמתך אפי' העורים והפסחים אז ימנעוך שלא תבא הנה כי המגדל הזה חזק מאד ולא גירא אותך למלחמה:

7. Bereishis 21:22-34

כב וַיְהִי בְּעֵת הַהוּא, וַיֹּאמֶר אַבְיִמֶלֶךְ וַפִּיכֹל שֵׁר-צָבָאוּ, אֶל-אַבְרָהָם לֵאמֹר: אֱלֹהִים עִמָּךְ, כֹּלל אֲשֶׁר-אַתָּה עֹשֶׂה. **22** And it came to pass at that time, that Abimelech and Phicol the captain of his host spoke unto Abraham, saying: 'God is with thee in all that thou doest.

כג וְעַתָּה, הִשָּׁבְעָה לִּי בְּאֱלֹהִים הַנָּה, אִם-תִּשָּׁקֵר לִּי, וְלִנְיָוִי וְלִנְכְּדִי; כַּחֲסֹד אֲשֶׁר-עָשִׂיתִי עִמָּךְ, תַּעֲשֶׂה עִמָּדִי, וְעִם-הָאָרֶץ, אֲשֶׁר-גֵּרְתָה בָּהּ. 23 Now therefore swear unto me here by God that thou wilt not deal falsely with me, nor with my son, nor with my son's son; but according to the kindness that I have done unto thee, thou shalt do unto me, and to the land wherein thou hast sojourned.'

כד וַיֹּאמֶר, אַבְרָהָם, אָנֹכִי, אֲשָׁבַע. 24 And Abraham said: 'I will swear.'

כה וַיְהוֹכַח אַבְרָהָם, אֶת-אַבְיִמֶלֶךְ, עַל-אֲדוּת בְּאֵר הַמַּיִם, אֲשֶׁר גָּזְלוּ עֲבָדֵי אַבְיִמֶלֶךְ. 25 And Abraham reproved Abimelech because of the well of water, which Abimelech's servants had violently taken away.

כו וַיֹּאמֶר אַבְיִמֶלֶךְ--לֹא יָדַעְתִּי, מִי עָשָׂה אֶת-הַדָּבָר הַזֶּה; וְגַם-אַתָּה לֹא-הִגַּדְתָּ לִּי, וְגַם אָנֹכִי לֹא שָׁמַעְתִּי--בְּלִתֵּי הַיּוֹם. 26 And Abimelech said: 'I know not who hath done this thing; neither didst thou tell me, neither yet heard I of it, but to-day.'

כז וַיִּקַּח אַבְרָהָם צֹאן וּבָקָר, וַיִּתֵּן לְאַבְיִמֶלֶךְ; וַיִּכְרְתוּ שְׁנֵיהֶם, בְּרִית. 27 And Abraham took sheep and oxen, and gave them unto Abimelech; and they two made a covenant.

כח וַיִּצַּב אַבְרָהָם, אֶת-שִׁבְעַת כְּבָשֹׁת הַצֹּאן--לְבִדְהָן. 28 And Abraham set seven ewe-lambs of the flock by themselves.

כט וַיֹּאמֶר אַבְיִמֶלֶךְ, אֵל-אַבְרָהָם: מָה הַנְּהָ, שִׁבְעַת כְּבָשֹׁת הָאֵלֶּה, אֲשֶׁר הִצַּבְתָּ, לְבִדְהָן. 29 And Abimelech said unto Abraham: 'What mean these seven ewe-lambs which thou hast set by themselves?'

ל וַיֹּאמֶר--כִּי אֶת-שִׁבְעַת כְּבָשֹׁת, תִּקַּח מִיָּדִי: בְּעֵבֹר תִּהְיֶה-לִּי לְעֵדָה, כִּי חָפַרְתִּי אֶת-הַבְּאֵר הַזֹּאת. 30 And he said: 'Verily, these seven ewe-lambs shalt thou take of my hand, that it may be a witness unto me, that I have digged this well.'

לא עַל-כֵּן, קָרָא לְמָקוֹם הַהוּא--בְּאֵר שִׁבְעָ: כִּי שָׁם נִשְׁבָּעוּ, שְׁנֵיהֶם. 31 Wherefore that place was called Beer-sheba; because there they swore both of them.

לב וַיִּכְרְתוּ בְרִית, בְּבְאֵר שִׁבְעָ; וַיִּקַּם אַבְיִמֶלֶךְ, וּפִיכֹל שַׂר-צְבָאוֹ, וַיָּשׁוּבוּ, אֶל-אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים. 32 So they made a covenant at Beer-sheba; and Abimelech rose up, and Phicol the captain of his host, and they returned into the land of the Philistines.

לג וַיִּטַּע אַבְרָהָם, בְּבְאֵר שִׁבְעָ; וַיִּקְרָא-שָׁם--בְּשֵׁם ה', אֵל עוֹלָם. 33 And Abraham planted a tamarisk-tree in Beer-sheba, and called there on the name of the LORD, the Everlasting God.

לד וַיִּגֵּר אַבְרָהָם בְּאֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים, יָמִים רַבִּים. {פ} 34 And Abraham sojourned in the land of the Philistines many days.

א וַיְהִי, אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה, וַהֲאֱלֹהִים, נִסָּה אֶת-אַבְרָהָם; וַיֹּאמֶר אֵלָיו, אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הַנְּנִי. 1 And it came to pass after these things, that God did prove Abraham, and said unto him: 'Abraham'; and he said: 'Here am I.'

8. Rashbam, 22:1

(א) ויהי אחר הדברים האלה - כל מקום שנא' אחר הדברים האלה מחובר על הפרשה שלמעלה. אחר הדברים האלה, שהרג אברהם את המלכים אמר לו הק', אל תירא אברם, מן האומות. ויהי אחר הדברים האלה, שנולד יצחק, ויוגד לאברהם לאמר עוד ובתואל ילד את רבקה. וכן אחר הדברים האלה, שהגיד מרדכי על בגתן ותרש, גדל המלך אחשוורוש את המן, שרצה להרוג את מרדכי והועיל לו מה שהציל את המלך ונתלה המן. אף כאן אחר הדברים שכרת אברהם ברית לאבימלך לו ולנינו ולנכדו של אברהם ונתן לו שבע כבשות הצאן וחרה אפו של הק' על זאת שהרי ארץ פלשתים בכלל גבול ישראל והק' ציוה עליהם לא תחיה כל נשמה וגם ביהושע מטילין על ערי חמשת סרני פלשתים גורל, לכן והאלהים נסה את אברהם קינתו וציערו כדכת' הנסה דבר אליך תלאה, על נסותם את י"י, מסה ומריבה,

בחנני י"י ונסני. כלומר נתגאיתה בן שנתתיו לכרות ברית ביניכם ובין בניהם, ועתה לך והעלהו לעולה ויראה מה הועילה כריתות ברית שלך. וכן מצאתי אחרי כן במדרש של שמואל ויהי ארון י"י בארץ פלשתים שבעה חדשים. כת' את שבע כבשות הצאן תקח מידי. אמר לו הק' אתה נתתה לו שבע כבשות, חייך שבניו עושים שבע מלחמות עם בניך ונוצחין אותן. ד"א חייך שבניו הורגים שבע צדיקים מבניך ואילו הן שמשון חפני ופנחס שאול ושלשה בניו. ד"א חייך שבניו מחריבים שבע משכנות, ואילו הן אוהל מועד וגלגל נוב ושיילה [וגבעון] ובית עולמים [תרין]. ד"א שארון מחזיר בשדה פלשתים שבעה חדשים. נסה קונטרס ר"א:

How far it went?

The Desert

9. Shmos 13:14

יג, יז ויהי, בְּשַׁלַח פְּרַעַה אֶת-הָעָם, וְלֹא-נָחַם אֱלֹהִים דָּרָךְ אַרְץ פְּלִשְׁתִּים, כִּי קָרֹב הוּא:

Mechilta Devei Rabbe Yishmael

כי קרוב הוא קרובה השבועה שנשבע אברהם לאבימלך שנא' ועתה השבעה לי באלקים הנה אם תשקור לי לניני ולנכדי (בראשית כא כג) ועדיין נכדו קיים.

The Conquest

10. Yehoshua 15:63

63 And as for the Jebusites, the inhabitants of Jerusalem, the children of Judah could not drive them out; but the Jebusites dwelt with the children of Judah at Jerusalem, unto this day. {P}

11. Radak, ad loc.

לא יכלו בני יהודה להורישם - כתיב יוכלו כי אף בזמן העתיד לא יוכלו עד שיבא דוד וקרי יכלו כי לא יכלו אז להורישם בעת כבוש הארץ ואמרו רז"ל יוכלין היו אלא שלא היו רשאים מפני שבוע' שנשבע אברהם לאבימלך והיבוסים הזה לא היה היבוסים משבעה גוים אלא אדם אחד שהיה שמו יבוס והיה מפלשתים מזרע אבימלך ונקרא המקום על שמו יבוס ואנשי המשפחה ההיא יושבי ירושלים היה שמם יבוסים מתיחסים אל יבוס וכן ארונה היבוסים שהיה מלך המקו' ההוא ומבצר המקום הזה הוא ציון שהיא בירושלים ועד דוד לא היה נכבש המקום הזה ולדעת רז"ל לא כבשוהו מפני שבועה ודוד הסיר העורים והפסחים שהיו צלמי נחשת והיה כתוב בהם דבר השבועה ואחר כך כבש המגדל ההוא ואחר כך קנה דוד את עיר היבוסים לישראל בממכר זהב בכתב לאחוזת עולם שנאמר ויתן דוד לארונה במקום וגו', ועוד אמרו כי השבועה היתה לי ולניני ולנכדי וכשכבשו בני יהודה את ירושלים היה נכד אבימלך חי עדיין ולא יכלו לכבוש המצודה עדיין מפני שבועה ובימי דוד לא היה עוד הנכד חי ועוד נכתב כזה עוד בספר שמואל ולפי הפשט היה המבצר חזק ולא היה כח לבני יהודה להורישם אולי היתה סבה מאת ה' שלא תלכד המצודה ההיא עד מלוך דוד מלך ישראל כדי שתקרא על שמו לפי שהיה ראש ממלכת ישראל ומה שאמר עד היום הזה יהושע כתב כן כי הוא כתב ספרו לפי הקבלה ובימיו לא הורישם מירושלים ואף בימי דוד מצאנו שהיו שם:

Yerushalayim

12. II Shmuel 5:6

6 And the king and his men went to Jerusalem against the Jebusites, the inhabitants of the land, who spoke unto David, saying: 'Except thou take away the blind and the lame, thou shalt not come in hither'; thinking: 'David cannot come in hither.'

ו וַיֵּלֶךְ הַמֶּלֶךְ וְאֲנָשָׁיו יְרוּשָׁלַם, אֶל-הַיְבוּסִי יוֹשֵׁב הָאָרֶץ; וַיֹּאמְרוּ לְדָוִד לֵאמֹר, לֹא-תָבֹא הֵנָּה, כִּי אִם-הֶסִירְךָ הָעִוְרִים וְהַפְסָחִים לֵאמֹר, לֹא-יָבֹא דָוִד הֵנָּה.

13. Radak, II Shmuel 5:6
 ועוד אמרו כי שני צלמים אלו היו בראש המגדל הנקרא צנור והיה אחד עור על שם יצחק והאחד היה פסח על שם יעקב ובפיהם השבועה שנשבע אברהם לאבימלך שנ' אם תשקר לי ולניני ולנכדי לפיכך לא כבשו ישראל כשכבשו את ירוש' כי עדיין היה נכד אבימלך חי ובימי דוד כבר מת ובטלה השבועה והחכם ר' אברהם א"ע פירש כי אם הסירך כמו הסיר כלומר אם תסיר למלחמתך אפי' העורים והפסחים אז ימנעוך שלא תבא הנה כי המגדל הזה חזק מאד ולא נירא אותך למלחמה:

14. Bereishis Rabba Vayeira 54
 ד ויקח אברהם צאן ובקר ויתן לאבימלך ויאמר אבימלך לאברהם מה הנה שבע כבשות, אמר לו הקדוש ברוך הוא אתה נתת שבע כבשות בלי רצוני, חיך שאני משהה בשמחת בניך ז' דורות, אתה נתת לו ז' כבשות בלי רצוני חיך כנגד כן הורגים מבניך שבעה צדיקים ואלו הן, חפני, ופנחס, ושמשון, ושאל וג' בניו, אתה נתת לו ז' כבשות בלי רצוני, כנגד כן בניו מחריבין מבניך ז' משכנות ואלו הן, אוהל מועד וגלגל, נוב, וגבעון, ושילה, ובית עולמים תרין, אתה נתת לו ז' כבשות בלי רצוני כנגד כן ארוני חוזר בשדה פלשתים ז' חדשים הה"ד (תהלים עח) ויתן לשבי עזו זה ארון ברית, וכתוב (ש"א = שמואל א' = ו) ויהי ארון ה' בשדה פלשתים ז' חדשים

Why so Serious?

15. Bereishis 21:10-12
 10 Wherefore she said unto Abraham: 'Cast out this bondwoman and her son; for the son of this bondwoman shall not be heir with my son, even with Isaac.'

י וַתֹּאמֶר, לְאַבְרָהָם, גְּרֵשׁ הָאִמָּה הַזֹּאת, וְאֶת-בְּנָהּ: כִּי לֹא יִירָשׁ בֶּן-הָאִמָּה הַזֹּאת, עִם-בְּנֵי עִם-יִצְחָק.

11 And the thing was very grievous in Abraham's sight on account of his son.

יא וַיֵּרַע הַדָּבָר מְאֹד, בְּעֵינֵי אַבְרָהָם, עַל, אֹדֶת בְּנוֹ.

12 And God said unto Abraham: 'Let it not be grievous in thy sight because of the lad, and because of thy bondwoman; in all that Sarah saith unto thee, hearken unto her voice; for in Isaac shall seed be called to thee.'

יב וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל-אַבְרָהָם, אֶל-יֵרַע בְּעֵינֶיךָ עַל-הַנֶּעֱר וְעַל-אִמְתְּךָ--כֹּל אֲשֶׁר תֹּאמֶר אֵלֶיךָ שָׂרָה, שְׁמַע בְּקוֹלָהּ: כִּי בְיִצְחָק, יִקְרָא לְךָ זָרַע.

16. Rashi, Bereishis 21:11
 על אודות בנו - ששמע שיצא לתרבות רעה. ופשוטו על שאמרה לו לשלחו:

Unit 3.2 – First Steps as King

Chiram's Gift (5:11-12)

How was he aware that David this was divinely ordained?

17. Rashi 5:12

יודע דוד. בראותו כל מעשיו מצליחין, ומלכי הגוים שולחין לו מנחה:

18. Chida, 5:12

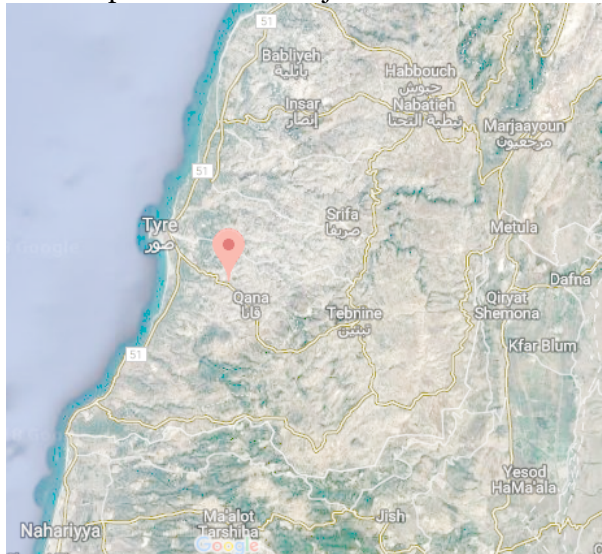
יודע דוד כי הכינו ה' למלך וכו'. לפי הפשט פירשו המפרשים שראה מלך צור נטפל לשלוח לבנות לו בית וגוי לא ידע יעבדוהו אז ידע כי הכינו ה' למלך. וגם ממה שאמר לעיל וילך דוד הלך וגדול והוא היה מרגיש בעצמו כי הולך וגדול מזה ומזה ידע כי הכינו ה' למלך. ועוד אפשר לומר כי הוא היה לו רוח הקדש וגם זכה לנבואה ובזה ידע כי הכינו ה' למלך ונוסף עוד כי נשא ממלכתו בעבור עמו ישראל:

Who was Hiram?

19. Josephus Against Apion i:17

For Hiram the King of Tyre was the friend of Solomon our King; and had such friendship transmitted down to him from his forefathers. He thereupon was ambitious to contribute to the splendor of this edifice of Solomon's; and made him a present of one hundred and twenty talents of gold. He also cut down the most excellent timber out of that mountain which is called Libanus, and sent it to him, for adorning its roof. Solomon also not only made him many other presents, by way of requital; but gave him a country in Galilee also, that was called Chabulon.⁹ But there was another passion, a philosophick inclination of theirs, which cemented the friendship that was betwixt them. For they sent mutual problems to one another; with a desire to have them unriddled by each other. Wherein Solomon was superior to Hiram: as he was wiser than he in other respects. And many of the epistles that passed between them are still preserved among the Tyrians. Now that this may not depend on my bare word, I will produce for a witness Dius, one that is believed to have written the Phenician history after an accurate manner. This Dius therefore writes thus, in his histories of the Phenicians: "Upon the death of Abibalus, his son Hiram took the Kingdom. This King raised banks at the eastern parts of the city; and enlarged it. He also joined the temple of Jupiter Olympius, which stood before in an island by itself, to the city, by raising a cause-way between them: and adorned that temple with donations of gold. He moreover went up to Libanus, and had timber cut down for the building of temples. They say farther that Solomon, when he was King of Jerusalem, sent problems to Hiram, to be solved; and desired he would send others back for him to solve: and that he, who could not solve the problems proposed to him, should pay money to him that solved them. And when Hiram had agreed to the proposals, but was not able to solve the problems, he was obliged to pay a great deal of money, as a penalty for the same. As also they relate that one Abdemon, a man of Tyre, did solve the

problems: and propose others which Solomon could not solve: upon which he was obliged to repay a great deal of money to Hirom." These things are attested to by Dios: and confirm what we have said upon the same subject before.

A. — Kabr Hiram.

David's Wives and Pilagshim (5:13-15)

Why do we hear about this now?

20. Chomas Anach, 5:13

ויקח עוד פלגשים וכו'. לפי שהדיוט אסור בפלגש כמ"ש הרמב"ם ז"ל ועתה שהוא מלך גדול וידע כי הכינו ה' למלך לקח פלגשים ולזה הקדים פלגשים שהוא החידוש. מפרשים:

The Philistines React and are Decimated (5:17-25)

Why are they coming now?

21. Malbim 5:17

וישמעו פלשתים עד עתה חשבוהו לבעל ברית אכיש ולוחם עם מלכות שאול, ועתה שקבלוהו למלך הלכו לבקש אם יכנע להם למס

22. Chida 5:13

ויקח עוד פלגשים וכו'. לפי שהדיוט אסור בפלגש כמ"ש הרמב"ם ז"ל ועתה שהוא מלך גדול וידע כי הכינו ה' למלך לקח פלגשים ולזה הקדים פלגשים שהוא החידוש. מפרשים:

Why the Change of Tactic?

23. Ralbag, ad loc.

ואע"פ שהיה הש"י יכול לנצח על הדרך המופת הפלשתי הנה לא יעשה הש"י המופתים כי אם במקומות ההכרחיים כמו שזכרנו פעמים רבות

Unit 3.3 The Blessings and Challenges of Carrying the Aron

David Brings the Aron Up (6:1-5)

Why 30000?

24. Chida 6:1

ויוסף עוד דוד את כל בחור בישראל שלשים אלף. אפשר שבא מספר זה רמז לשם המיוחד עם ארבע אותיותיו שהוא מספר שלשים. וכנגד המלכות שנקנית בשלשים מעלות כמספר יהוד"ה:

Uza's Mistake I(6:6-9)

What was Uza's mistake?

25. Talmud Bavli, Sotah 35a

ועל דבר זה נענש עוזא שנאמר (דברי הימים א יג. ט) ויבאו עד גורן כידון וישלח עוזא את ידו לאחוז את הארון אמר לו הקב"ה עוזא נושאייו נשא עצמו לא כל שכן

And over this matter Uzzah was punished for not taking proper care of the Ark, as it is stated: "And when they came to the threshing floor of Chidon, Uzzah put forth his hand to hold the Ark; for the oxen stumbled" (I Chronicles 13:9). The Holy One, Blessed be He, said to him: Uzzah, the Ark carried its bearers when it crossed the Jordan; all the more so is it not clear that it can carry itself?

(שמואל ב. ז.) ויחר אף ה' בעוזא ויכהו שם על השל וגו' רבי יוחנן ור"א חד אמר על עסקי שלו וחד אמר שעשה צרכיו בפניו

§ The verse states: "And the anger of the Lord was kindled against Uzzah; and God smote him there for his error [*hashal*]" (II Samuel 6:7). Rabbi Yoḥanan and Rabbi Elazar disagreed over the interpretation of this verse. One says: God smote him for his forgetfulness [*shalo*], because he did not remember that the Ark can carry itself. And one says: God smote him because he lifted the edges [*shulayyim*] of his garment in front of the Ark and relieved himself in its presence.

26. Rashi 6:3

אל עגלה חדשה. טעה בדבר שאפילו תינוקות של בית רבן יודעין אותו, כי עבודת הקדש עליהם בכתף ישאו (במדבר ז ט), ולפי שאמר (תהלים קיט נד): זמירות היו לי חקיך בבית מגורי, נענש לבא לידי כך, ומת עוזא על ידו, לפיכך כשהביאו מבית עובד, הביאו בכתף, שנאמר (בדברי הימים א טו יבג): ויאמר להם אתם ראשי האבות ללוים התקדשו אתם ואחיהם והעליתם את ארון וגו'. כי למבראשונה לא אתם פרץ ה' אלהינו בנו כי לא דרשנוהו כמשפט:

"So David and all the house of Israel brought up the ark of the Lord."—2 Sam. vi. 5, 15.

David's Reaction (6:9-11)

Why is David getting angry?

27. Metzudos David 6:8

ויחר לדוד. על עצמו חרה, כדרך המיצר ונבהל, וכן (שמואל א טו יא): ויחר לשמואל:

28. Malbim 6:8

ויחר לדוד מזה הבין דוד כי לא הזהרו בכבוד הארון כראוי וחרה לו על עצמו, כי זה ההבדל בין

What bracha did they get?

29. Radak 6:11

ואת כל ביתו. בניו ובנותיו וכל אשר לו היתה להם ברכה בבני' ובעושר ותוספת טובה בכל דבר מעת שהיה הארון בביתו ורבו' ז"ל דרשו ואת כל ביתו זה אשתו ושמנה כלותי' שילדו ששה ששה בכרס אחד וסמכו זה על מה שכתוב בדברי הימים פעלתי השמיני כי ברכו אלהים וכת' ששים ושנים לעובד והיא ושמנה כלותי' שילדו ששה ששה בכרס אחד הם ששים ושנים עם שמנה הבנים

Second Attempt (6:12-19)

How did he know it was the right time?

30. Malbim 6:12

בעבור ארון האלהים פי' חכמינו זכרונם לברכה במכלתא שמפני שהיו אומרים שהארון ממית הראה להם ה' שיש בו ברכה

What changed this time?

31. Radak 6:12

ששה צעדים ויזבח שור ומריא. ובדברי הימי' כתוב ויהי בעזר האלהים את הלויים נושאי ארון ברית ה' ויזבחו שבעה פרים ושבעה אלים כשהלכו נושאי הארון ששה צעדים הכירו כי אלהים עזרם במשא הארון וחפץ בם כי לא נכשלו כמו שנכשל עוזא וטעם ששה צעדים נראה כי כשיעור הזה הלך עוזא כשאחז בארון והכהו השם וכיון שראו אלה נושאי הארון כי הלכו ששה צעדים ולא היה להם פגע רע שמתו והורידו הארון וזבחו זבחים ורז"ל דרשו טעם בעזר מכאן שהארון נושא את עצמו כלומר כיון שנשאוהו בכתפי' במוטות ולא הרגישו בו כאילו אין משא בכתפיים ידעו כי אלהים עזרם במשא בכתפי' הארון ומה שאמר הנה שור ומריא ושם אומר שבעה פרים ושבעה אלים והנה אומר ויזבח כלומר דוד הוא שזבח שור ומריא ושם אומר ויזבחו כלומר הלויים זבחו שבעה פרים ושבעה אלים כנגד שבעה צעדי' בצעד השביעי הורידו הארון וזבחו וי"ת צעדי דרגין ורז"ל אמרו על כל פסיעה ופסיעה שור ומריא על כל שש פסיעות שבעה אלים ומהם אמרו על כל שש פסיעות שור ומריא על כל ששה סדריהם של שש פסיעות שבעה פרים ושבעה אלים ופי' ומריא כתרגומו ופטים:

32. Malbim 6:14

ודוד כו' בטל כבודו מפני כבוד ה' בג' ענינים, א. בגופו שכרכר ורץ

בכל עז לפני ארון ה', ב. במלבושיו שהיה חגור אפוד בד כלבוש הכהנים ועובדי ה' לא לבוש מלכות שלא להראות גאווה לפני ה', ובשני אלה התיחד דוד מן העם, כי לפי גדולתו צריך הוא להראות הכנעה לפני הבורא כמ"ש (ברכות לד' המלך כיון שכורע שוב אינו זוקף, ועל זה אמר ודוד, ג. מה שהשתתף עם כלל ישראל שעל זה אמר, (טו) ודוד וכל בית ישראל מעלים את ארון ה' בתרועה ובקול שופר לעורר שמחה וגיל:

Michal's Reaction (6:20-23)

Why did she act in such a way?

33. Malbim 6:16

והיה ארון ה' מספר כי מיכל בת שאול מהיותה למודה בבית אביה שהיה כבודם חשוב בעיניהם מכבוד המקום, לא הרגישה בדבר הארון הבא ובכבוד ה' אשר לפניו ישמח מלך, רק יפלח חץ כבודה על כבוד בעלה הנגרע בערכו לעיניה כפי דעתה, וזה היה ההבדל בין בית שאול ובית דוד :

ונקלותי אחר שהשיב לה לפי דרכה שלא הושפל כבודו בזה, נהפוך הוא זה לו יקר וגדולה, אם בהראותו שכבודו עצמי לו בלתי תלוי מאת העם כטעם הא', אם במה ששחק לפני ה' שהוא לו לתפארת כי מכבדו יכובדו, ואם לא התראה באותות הכבוד החיצוניים נכבד הוא באותות הכבוד הפנימיים השכליים, הוסיף לאמר, אבל באמת מה טוב היה אם לא הייתי רוצה בכבוד כלל ובורח ממנו,

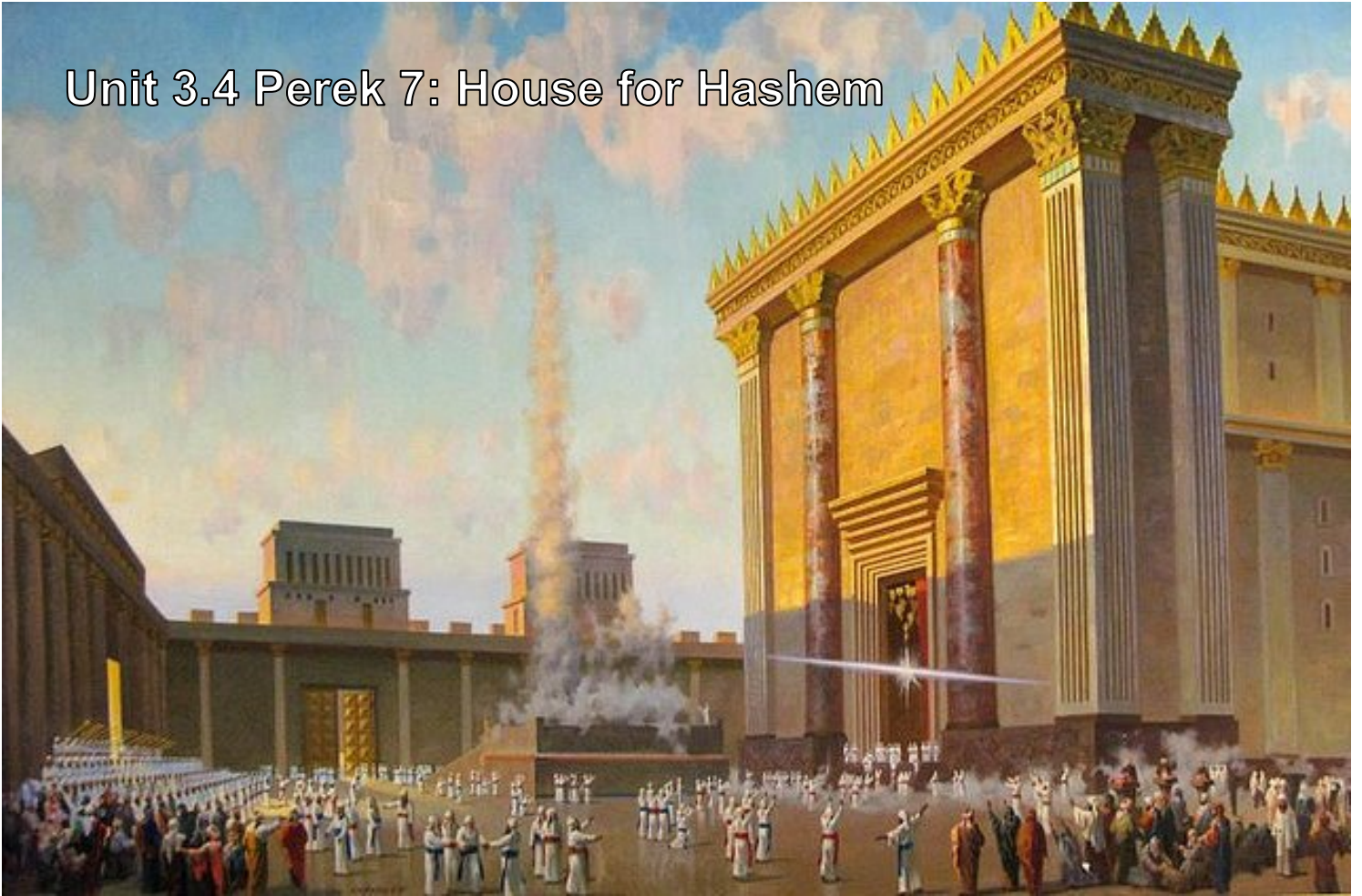
Why was she punished in such a way?

34. Malbim 6:23

ולמיכל כתב מהרי"א שמלבד שהיה זה עונש על דבריה היה סבה מאת ה' בל יתרבה זרע שאול והיה גלוי לפניו ענין הגבעונים להשמיד כל זרע שאול ומה יעשה דוד יוציא להורג בניו או יחמול עליהם ויאמרו משא פנים יש בדבר, לכן סבב נורא עלילות שמיכל לא תתעבר מדוד

Unit 3.4 Perek 7: House for Hashem

David's Concern for the Aron (7:1-3)

Why now?

35. Devarim 12:9-11

כי לא־באתם עד־עתה אל־המנוחה ואל־המנוחה אשר־ה' אלקיך נתן לך:

because you have not yet come to the allotted haven that the LORD your God is giving you.

ועברתם את־הירדן וישבתם בארץ אשר־יהנה אלהיכם מנחיל אתכם והניח לכם מפלאי־איביכם מסביב וישבתם בטח:

When you cross the Jordan and settle in the land that the LORD your God is allotting to you, and He grants you safety from all your enemies around you and you live in security,

והנה המקום אשר־יבחר ה' אלקיכם בו לשכון שמוֹ שְׁמוֹ שְׁמֵה תביאו את כָּל־אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם וזבחתם מעֲשֹׂה־יְמֵיְכֶם ותרמת יְדְכֶם וכל־מִבְתֵּר גְּדֵרֵיכֶם אֲשֶׁר תִּדְרֹו לָהּ:

then you must bring everything that I command you to the site where the LORD your God will choose to establish His name: your burnt offerings and other sacrifices, your tithes and contributions, and all the choice votive offerings that you vow to the LORD.

Is this a good thing?

36. Chagai 1:2-4

כֹּה אָמַר ה' צְבָאוֹת לֵאמֹר הַעֵם הַזֶּה אָמְרוּ לֹא עֵת־כָּא עֵת־בֵּית יְהוָה לְהִבְנֹת: (פ)

Thus said the LORD of Hosts: These people say, "The time has not yet come for rebuilding the House of the LORD."

וַיְהִי דְבַר־יְהוָה בְּיַד־תְּנַי הַנְּבִיא לֵאמֹר:

And the word of the LORD through the prophet Haggai continued:

הֲעַת לָכֶם אֲתֶם לְשֹׁבֵת בְּבַתְּיֶיכֶם סְפוּגִים וְהַבַּיִת הַזֶּה חָרָב:

Is it a time for you to dwell in your paneled houses, while this House is lying in ruins?

H' to Nasan: No-one before ever thought to build a Bayis for the Aron (7:4-7)

How does Natan give him the go ahead when H' doesn't want it?

37. Radak 1:2

יושב בתוך היריעה. לא היה דעתו על הארון הזה לבדו אלא גם על המזבח ועל הארון האחד ועל כלי המשכן שהיו בגבעון באהל מועד כי הכל יושב בתוך היריעה וזכר הארון לפי שהוא נטה לו היריעה ועוד שהוא עיקר הכל ונכבד מכל כלי המשכן ואמר לעצמי בניתי בית ארזים ולארון ה' נטיתי יריעה לא יכשר וצריך שאבנה לו בית ואמר לו נתן כל אשר בלבבך לך עשה ומדעתו אמר זה נתן כי ראה כי ה' עמך והיה מלך הגון וכשר חשב כי הוא יבנה הבית שעתיד להבנות וזה כי הנביא אינו יודע על אדם אחד אלא מה שנאמר לו ברוח הנבואה כי גם שמואל הנביא שהיה גדול ממנו שנאמר עליו כל אשר ידבר בא יבא ונאמר ולא הפיל מכל דבריו ארצה לא ידע בבני ישי מי יהיה המלך וחשב כי אליאב הוא המלך כל שכן נתן הנביא:

Can we follow our hearts?

38. Malbim 7:3

כל אשר בלבבך לך עשה, שהצדיקים הגדולים יוכלו לסמוך על הסכמת לבבם שהוא אך טוב (הפך הבינונים שיצויר כי יצר סמוך בם, וכ"ש רשעים שלבם רק רע כמ"ש רשעים יצה"ר שופטם צדיקים יצ"ט שופטם בינונים זה וזה שופטם) ולכן אמר שיסמוך על לבבו בפרט,

So does H' want the Mikdash or not?

39. Metzudos David 7:1

בכל אשר התהלכתי. בכל המקומות אשר התהלכתי וגו', וכי דברתי להמיוחד שבהם הוא השופט אשר הוקם לרעות את עמי, וכי דברתי לו למה לא תבנו לי בית במקום הזה ולא אשב עוד באהל, ואם כן מזה דע לך שבנין הבית שמור הוא למי שיבנהו, ולא כל הרוצה לבנות יבוא ויבנה, שאם היה לכל מסור, הייתי מצוה עליו מאז:

David Won't Build the Bayis but his son will and his son will have an everlasting covenant (7:8-17)

Why is he not allowed to?

40. I Divrei Hayamim 22:7-8

וַיֹּאמֶר דָּוִד לְשִׁלְמֹה בְנוֹ [בְּנִי] אֲנִי הֵיכָה עִם־לְבָבִי לְבָנוֹת בַּיִת לַשֵּׁם ה' אֱלֹהֵי:

David said to Solomon, "My son, I wanted to build a House for the name of the LORD my God.

וַיְהִי עָלַי דְּבַר־ה' לֵאמֹר דָּם לַרֵב שָׁפַכְתָּ וּמִלְחָמוֹת גְּדוֹלוֹת עָשִׂיתָ לֹא־תִבְנֶה בַיִת לַשֵּׁמִי כִּי דָמַי רַבִּים שָׁפַכְתָּ אַרְצָה לִפְנֵי:

But the word of the LORD came to me, saying, 'You have shed much blood and fought great battles; you shall not build a House for My name for you have shed much blood on the earth in My sight.

OPTION 1

41. Malbim 7:11

למן היום אשר צויתי שפטים הודיעו כי בסוף ימיו ימצא מנוחה מן האויבים כמ"ש והניחותי לך מכל אויבך ואז ישים מקום לעם ישראל שיהיה להם מנוחה החלטית, שזה יצוייר במקום קבוע שיבחר למקדש ה' בגורן ארונה שיבנה בימי שלמה, שמן אז שנתגלה מקום המקדש פסקו המלחמות ושלמה בנו היה איש מנוחה. והנה בעת ההיא שהראה לו מקום המקדש בגורן ארונה החל דוד להכין כל צרכי הבית כמ"ש (בדה"א כב), אבל מדוע לא בנה הוא בעצמו הבית לעת זקנתו לא באר פה, ובד"ה שם כתוב ויהי דבר ה' אלי לאמר דם לרוב שפכת ומלחמות גדולות עשית לא תבנה בית לשמי, הנה בן נולד לך הוא יהיה איש מנוחה וכו' הוא יבנה הבית לשמי, שאחר שהיה איש מלחמות עד עת זקנתו לא נקרא איש מנוחה שיבנה הוא את הבית שמורה על השלום והמנוחה, רק שלמה שהיה לו מנוחה מילדותו, ופה לא באר זה כי הגיד לו זה הפרט בנבואה אחרת מיוחדת, או גלה לו זאת ברוה"ק (כי כ"מ שנאמר ויהי דבר ה' אלי היא מדרגה קטנה מהנבואה כמ"ש במ"א), וזה שכתוב

OPTION 2

42. Abarbanel 7:4-5

ובמדרש שמואל (ריש פרשה כו) אמרו חכמינו ז"ל למה בלילה ההוא? אמר ר' חנינא בר פפא: אמר הקדוש ברוך הוא לנתן, אדם זה שאשלחך לו מהיר הוא, שמא ישכור את הפועלים ונמצאתי מפסידו, מהר ואמור לו: לא אתה תבנה הבית. אמר ר' סימון אמר הקדוש ברוך הוא לנתן הנביא האיש הזה נדרן הוא, כענין שנאמר "אשר נשבע לה' נדר לאביר יעקב אם אבוא באהל ביתי וגו', עד אמצא מקום לה'" וגו' (תהלים קלב, ב-ה), שמא יאמר איני אוכל איני שותה עד שאבנה בית ה', מהר ואמור לו לא אתה תבנה הבית. ובמדרש תהלים (מזמור סב) אמרו: האתה תבנה לי הבית לשבתי, אף על פי ששלמה בנך יבנה הבית, אינה נקראת אלא על שמך, שנאמר "מזמור שיר חנוכת הבית לדוד" (תהלים ל, א), לשלמה לא נאמר, אלא 'לדוד', שנקראת על שמו. אמר ר' יהודה בר' אלעאי כיון ששמע דוד זה, אמר הרי נפסלתי מלבנות בית המקדש, אמר ליה הקדוש ברוך הוא: חייך, כל הדמים אשר שפכת כאיל וצבי הן לפני, שנאמר בהם "על הארץ תשפכנו כמים" (דברים יב, כד), אמר דוד לפניו: רבונו של עולם אם כן למה איני בונה אותו? אמר ליה גלוי וידוע לפני שישאל עתידין לחטוא ואני מפיג בבית חמתי וישאל ניצולין, ואם אתה בונה הרי יהיה הבית קיים ואינו חרב לעולם, אמר לו והרי הוא יפה? אמר לו הקדוש ברוך הוא מוטב שאפיג בבית חמתי ואחריבנו וישאל יהיו ניצולין, הה"ד "דרך קשתו כאויב וגו' כלה ה' את חמתו" וגו' (איכה ב, ד; ד, יא). כווננו בזה שלא נמנע דוד מלבנות הבית מפני גנותו ושלא היה שפיכות דמי האויבים עוון כי אם זכות, אבל היה⁶⁰ לסיבה אחרת.

Unit 3.5 The Dynasty of David

OPTION 3: Abbe Dienstag

43. II Shmuel 11:14-25

יד ויהי בבקר, ויכתב דוד ספר אל-יואב; וישלח, ביד אוריה. טו ויכתב בספר, לאמר: הבו את-אוריה, אל-מול פני המלחמה החזקה, ושבתם מאחריו, ונכה ומת. {ס} טז ויהי, בשמור יואב אל-העיר; ויתן, את-אוריה, אל-המקום אשר ידע, כי אנשי-חיל נשם. יז ויצאו אנשי העיר, וילחמו את-יואב, ויפל מן-העם, מעבדי דוד; וימת, גם אוריה החתי. יח וישלח, יואב; ויגד לדוד, את-כל-דברי המלחמה. יט ויצו את-המלאך, לאמר: ככלותה, את-כל-דברי המלחמה--לדבר אל-המלך. כ ויהי, אם-תעלה חמת המלך, ואמר לך, מדוע נגשתם אל-העיר להלחם: הלא ידעתם, את אשר-ירו מעל החומה. כא מי-הפה את-אבימלך בן-ירבשת, הלא-אשה השליכה עליו פלח רכב מעל החומה וימת בתבץ, למה נגשתם, אל-החומה; ואמרת--גם עבדך אוריה החתי, מת. כב וילך, המלאך; ויבא ויגד לדוד, את-כל-אשר שלחו יואב. כג ויאמר המלאך, אל-דוד, כי-גברו עלינו האנשים, ויצאו אלינו השדה; ונהיה עליהם, עד-פתח השער. כד ויראו המוראים אל-עבדיך מעל החומה, וימותו מעבדי המלך; וגם, עבדך אוריה החתי--מת. {ס} כה ויאמר דוד אל-המלאך, כה-תאמר אל-יואב אל-ירע בעיניך את-הדבר הזה--כי-כזה וכזה, תאכל החרב; החזק מלחמתך אל-העיר והרסה, וחזקהו.

Is this a bracha?

44. Radak 7:14

בשבת אנשים ובנגעי בני אדם. כמו שמיסרין בני אדם בניהם בשבת וינגעו אותם בשבת מוסר לא להמיתם כמו שאמר כי תכנו בשבת לא ימות ואל המיתו אל תשא נפשך לפיכך אמר אני אהיה לו לאב והוא יהיה לי לבן ואוכיחו בהעוותו כמו שמיסר האב את בנו ולא שאסיר חסדי ממנו כמו שעשיתי לשאול שלקחתי ממנו המלכות אלא המלכות יהיה לבניו עד עולם

Which son?

45. Radak 7:14

אשר יצא ממעריך. מכאן שאבשלום ואדניהו לא היו כי כבר נולדו בחברון ומאשר נולדו עדיין אמר שיהיה מלך ועדיין לא ידע דוד מי הוא עד שנולד שלמה ושלח לו ביד נתן הנביא שיקרא שמו ידידיה אז ידע דוד כי שלמה ימלוך וזהו

שאמר לבת שבע כי שלמה בנך ימלוך אחרי או אמר לו בפירוש על ידי נתן הנביא ואף על פי שלא נאמר בנבואת נתן לא בזה הספר ולא בספר דברי הימים הנה כתוב בדברי הימים כשהיה מספר דוד הנבואה שאמר לו נתן כמו שאמר ויהי עלי דבר ה' לאמור וגו' כי שלמה יהיה שמו ושלוש ושקט אתן אל ישראל בימיו:

Humility and Blessing for Future (7:18-24)

What humility is he raising?

46. Radak 7:18

עד הלום. עד המקום הזה שנתת לי המלוכה ולבני אחרי, ובדרש מי אנכי והלא מן עמוני ומואבי באתי עד הלום לא די שבאתי בקהל אלא שעשיתני מלך ואין הלום אלא מלכות שנאמר הבא עוד הלום איש ויאמר ה' הנה הוא נחבא אל הכלים:

What is David saying about Israel now?

47. Malbim 7:23

ומי כעמך ישראל אחרי שברר כי הודעה זו נצחיות מלכות בית דוד היא תורת האדם ומהלך השלמות לכל בית ישראל כולו, אשר ראה בחכמתו וברצונו הנשגב לבחור בבית דוד לקחת מזרעו שבט מושלים, הוסיף כי לפי זה הוא מהלך השלמות אל הבריאה בכללה, אחר שבית ישראל הוא לב הבריאה וסגולתה, ובית דוד הכין להיות לב וסגולה אל בית ישראל, אם כן מאתם תמשך חיים ושלמות אל המציאות בכלל, ועל זה אמר

ומי כעמך כישראל גוי אחד בארץ, שהם לב כל גויי הארצות עובדי כוכבים ומזלות וכולם כקליפות נגדם, כמו שהלב הוא האחד המחיה את הגויה

Plea for the Fulfilment of the Prophecy (7:25-29)

What is the flow here?

48. Malbim 7:24

ותכונן אחרי ההקדמה הזאת שישראל הם גוי אחד וסגולת ה' בעולמו, ובית דוד הכין להיות לו סגולה מכל ישראל, החל להתפלל שכמו שאת ישראל כונן לו לעם עד עולם, כן יכונן את בית דוד עד לעולם, וזה שכתוב ותכונן את עמך ישראל לך לעם עד עולם

49. Malbim 7:26

ויגדל שמך, רצה לומר הנה על ידי בני ישראל שהתנהג עמהם בדרך הפלאיי ההשגחיי עשה לו שם, כי כמו שערך ה' ההנהגה הטבעיית המסודרת מצבא השמים חק נתן ולא יעבור, כן ערך לעומתו ההנהגה הנסייית המסודרת לפי מעשי עם ה' ועבודתו שבו ישדד כל מערכת השמים, והנהגה זו ינהיג ה' בעצמו שלא על ידי אמצעי ובזה יודע בשם כי הוא האדון והמנהיג, וכמו שבהנהגה הטבעיית תהיה השמש מולכת השמים וראש לכל הכוכבים היוצאים על ידה, כן בהנהגה ההשגחייית שעל ידי ישראל הכין את בית דוד, אשר כסאו כשמש נגדו, שינהיג מערכת ה' כשמש המנהגת מערכת השמים וכולם יסובו לרגלה, וכמו שהכלים שעל ידו ינהיג ההנהגה הטבעיית קיימים לעולם, כן ראוי שהכלים שעל ידי ינהיג ההנהגה ההשגחייית יהיו נצחיים, שהם בית ישראל ובית דוד

Unit 3.6 Conquests of David

Humbling Philistines and Moav (8:1-2)

What is the flow here?

50. Malbim 8:1

ויהי אחרי כן הודיעו ה' על ידי הנביא כי לא הוא יבנה הבית באשר עוד לא נכרתו אויביו מפניו ראה כי רצון ה' שלא ינוח עדיין ממלחמה, לכן יצא לבקש את אויביו ולתגר במלחמה בארצם, ותחת שעד עתה באו הפלשתים אל ארצו ולא הכניעם, עתה הלך אל ארצם והכניעם, וגם לקח חבל מארצם מתג האמה, ובדברי הימים מפרש גת ובנותיה ויש בזה דרש לרבותינו ז"ל למה קראה מתג האמה :

What is this Meseg Ha'ama?

51. Pirkei DeRabbi Eliezer 36:22

וכשמלך דוד רצה לבא בארץ פלשתים, ולא היה יכול מפני ברית יצחק, עד שלקח מהם אות ברית שבועת יצחק, שני' (שמואל ב' ח. א) ויקח דוד את מתג האמה מיד פלשתים מיד פלשתים, שני' (שמואל א' ז, יג) ויכנעו הפלשתים ולא (יכלו) [נספין] עוד לבוא בגבול ישראל.

52. Metzudos 8:2

מתג האמה. ובדברי הימים (א יח א) נאמר: גת ובנותיה, ואולי מתג האמה הוא שם כולל לגת עם בנותיה, ונקראה כן על היותה מטרפולין בארץ פלשתים, ובכל חמשת עריהם הגדולים לא היה מלך, כי אם בגת, וכולם היו סרים למשמעתו ונתונים בידו, כמתג החמור הנתונה באמת ידי איש, להוליכו לכל אשר ירצה:

How is he killing non-combatants?

53. Radak, ad loc.

ואמרו בדרש כי עשה זה בעבור שהמיתו אביו ואמו ואחיו כשנחה אותם בארץ מואב כשהיה בורח מפני שאול כמו שאמר וינחם את פני מלך מואב וגו' וכשיצא דוד משם והלך לעיר חמת הרג מלך מואב אביו ואמו ואחיו חוץ מאחד שברח והחיהו נחש העמוני הוא החסד שאמר דוד כאשר עשה אביו עמדי חסד:

Conquering Aram (8:3-4)

Why was he hamstringing the horses and not requisitioning them?

54. Yehoshua 11:6-8

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-יְהוֹשֻׁעַ, אֶל-תִּירָא מִפְּנֵיהֶם--כִּי-מִחַר כְּעַת הַזֹּאת אֲנֹכִי נֹתֵן אֶת-כָּלֶם חַלְלִים, לְפָנֶי יִשְׂרָאֵל; אֶת-סוּסֵיהֶם תַּעֲקֹר, וְאֶת-מִרְכָּבֵיהֶם תִּשְׂרֹף בָּאֵשׁ. ז וַיָּבֵא יְהוֹשֻׁעַ וְכָל-עַם הַמִּלְחָמָה עִמּוֹ עֲלֵיהֶם, עַל-מֵי מֵרוֹם--פְּתָאִם; וַיִּפְּלוּ, בָּהֶם. ח וַיִּתְּנֵם יְהוָה בְּיַד-יִשְׂרָאֵל, וַיִּכּוּם, וַיִּרְדְּפוּם עַד-צִידוֹן רַבָּה וְעַד מִשְׁרְפוֹת מַיִם, וְעַד-בְּקַעַת מִצְפָּה מְזֻרְחָה; וַיִּגְם, עַד-בִּלְתֵּי הַשְּׂאִיר-לָהֶם שְׂרִיד.

55. Talmud Bavli, Avodah Zarah 13a

מיתבי רבי נתן אומר יום שעבודת כוכבים מנחת בו את המכס מכריזין ואומרים כל מי שנוטל עטרה ויניח בראשו ובראש חמורו לכבוד עבודת כוכבים יניח לו את המכס ואם לאו אל יניח לו את המכס

The Gemara **raises an objection** to Reish Lakish's opinion from a *baraita*. **Rabbi Natan says:** On the day in which a reduction is made from the tax in honor of idol worship, they announce and say: **Anyone who takes a wreath of roses and places it on his head and on the head of his donkey in honor of the object of idol worship, his tax will be reduced. And if one does not place a wreath on one's head, his tax will not be reduced.**

יהודי שנמצא שם מה יעשה יניח נמצא נהנה לא יניח נמצא מהנה

What should a Jew who is present there do? If he places the wreath on his head and on the head of his donkey, he will **be found to derive benefit** from idol worship. And if **he does not place** the wreath on his head, he will **be found to cause benefit** to idol worship, through the tax that he pays.

מכאן אמרו הנושא ונותן בשוק של עבודת כוכבים בהמה תיעקר פירות כסות וכלים ירקבו מעות וכלי מתכות יוליכם לים המלח וְאִיזְהוּ עִיקוֹר הַמְנַשֵּׁר פְּרִסוּתִיהָ מִן הָאֲרוֹכּוּבָה וּלְמַטָּה

From here the Sages stated: One who conducts business in a market of idol worship will be forced either to benefit from or cause benefit to idol worship. Therefore, any **animal** he bought there **should be destroyed**, any **produce, clothing or vessels should be left to decompose**, and with regard to any **money or metal vessels**, which would not decompose on their own, **one should take them** and cast them **into the Dead Sea. And what constitutes destroying the animal? One cuts off the hooves of the animal from the knee and below.**

...

אמר מר בהמה תיעקר והא איכא צער בעלי חיים אמר אביי אמר רחמנא (יהושע יא.ג) את סוסייהם תעקר

§ The Gemara returns to discuss the *baraita* that cited the opinion of Rabbi Natan. **The Master said** above: Any **animal** that one bought there **should be destroyed**. The Gemara asks: **But isn't there** a requirement to prevent **suffering to animals**? **Abaye said**: Although there is an enjoiner against causing suffering to a living creature, it is permitted when necessary, as **the Merciful One states** to Joshua: **"You shall destroy their horses"** (Joshua 11:6).

Conquering Damascus (8:5-8)

What are these gold shiltonim?

56. Rashi 8:7

שלטי הזהב. הם אשפתות שנותנים בהם החצים, כמה דאת אמר (ירמיהו נא יא): הברו החצים מלאו השלטים. כל הפרשיות הללו סמכן אצל פרשה של בית המקדש, לפי שמכל המלחמות הללו, קיבץ הקדשות לצרכי הבית:

57. Radak 8:7

שלטי הזהב. מגיני הזהב אשר היו על עבדי הדדעזר

פי' אשר לקח' במלחמ' ופי' אל עבדי כמו על עבדי וכן הוא בדברי הימים והוצרך לומר ויביאם ירושלם כל' שלא נתנם לפדיון כמו שנתן הפרשים של עבדי הדדעזר לפדיון כמ"ש למעלה וילכד או אמר ויביאם ירושלים לומר שנתנם באוצר בית ה' להקדש:

Conquering Chamas (8:9-13)

What name did he make for himself there?

58. Rashi 8:13

יועש דוד שם. שקבר את ההרוגים שהרג באדום, והוא שם טוב לישראל, שקוברין את אויביהם; וכן הוא אומר במלחמת גוג ומגוג (יחזקאל לט ג): וקברו כל עם הארץ והיה להם לשם. ומנין שקברן דוד, שנאמר בספר מלכים (א יא טו): ויהי בהיות דוד את אדום בעלות יואב שר הצבא לקבר את החללים:

Quelling Edom (8:14)

Doesn't it say H' saved David already above?

59. Malbim 8:13

ויושע ה' את דוד, כי בפסוק ו' מלמד שהגם שכבש ארם נהרים שהיא סוריא שכבשה שלא כתורה (כמ"ש בסוף סוף עקב) ונקרא מטעם זה כיבוש יחיד כמ"ש הרמב"ם (בה' תרומות) בכ"ז הושיעו ה' ופה יאמר שבמה שכבש את אדום שעתידיים ישראל לקחת את ארצו לעתיד לבוא שקיני קניזי וקדמוני הם אדום עמון ומואב, הראהו ה' מעין העתיד והושיעו:

Were these conquests legitimate?

60. Mishna Torah, Terumos 1:3

הארצות שפכש דוד חויז לארץ פנען פגון ארם נהרים וארם צובה ואחלב וכיוצא בהן אף על פי שפלה ישראל הוא ועל פי בית דין הגדול הוא עושה אינו פארץ ישראל לכל דבר ולא פחוצה לארץ לכל דבר פגון פכל ומצרים. אלא יצאו מפלל חוצה לארץ ולהיותן פארץ ישראל לא הגיעו. ומפני מה ירדו ממעלת ארץ ישראל מפני שפכש אותם קדם שיכבש כל ארץ ישראל אלא נשאר בה משבעה עממים. ואלו מפס כל ארץ פנען לגבולותיה ואחר פה פכש ארצות אחרות הנה פבושו פלו פארץ ישראל לכל דבר. והארצות שפכש דוד הן הנקראין סוריא:

The lands which David occupied outside the land of Canaan, such as Mesopotamia and Aram Tzova and Ahlay, even though he was king over Israel and acted upon the decision of the supreme court, count neither as Eretz Yisrael nor as Diaspora in every respect; they are not like Babylonia and Egypt, for example, but are classified as outside the Holy Land and yet unlike it [as to special laws operative only in Eretz Yisrael]. Why are they of a lower degree than Eretz Yisrael? Because David occupied them before occupying all of Eretz Yisrael, where some remnants of the seven nations of Canaan were left. Had David occupied the entire land of Canaan with its various boundaries and then the other lands, all his conquests might then have assumed the sanctity of Eretz Yisrael, in every respect. The lands conquered by David are referred to as Syria.

61. Bereishis Rabba 74:15

ויאמר לכן ליעקב (בראשית לא, נא), אמר רבי יוחנן כזה שהוא מורה את הקניית. (בראשית לא, נב): עד הגל הזה וגו' לרעה אין אתה עובר אבל אתה עובר עלי בפרגמטיא, בשעה ששלח דוד את יואב לארם נהרים ולארם צובה פגע באדומיים, בקש לזנבן, הוציאו לו אפיסטולי שלהם (דברים ב, ג): רב לכם סב את החר וגו'. פגע במואביים בקש לזנבן והוציאו לו אפיסטולי שלהם (דברים ב, ט): אל תצר את מואב ואל תתגר בם מלחמה, באותה שעה שלח יואב אצל דוד אמר לו פגעתי באדומיים ובקשתי לזנבן הוציאו לי אפיסטולי שלהם רב לכם, במואביים והוציאו לי אפיסטולי שלהם אל תצר את מואב, באותה שעה לא נהג דוד כבוד מלכות בעצמו אלא עמד והעביר פיפורין מעליו ועטרה מעל ראשו ונתעטף בטליתו והלך לו אצל סנהדרין, אמר להם רבותי לא באתי לכאן אלא ללמד אם נותנים אתם לי רשות אני מלמד, שלחתי את יואב לארם נהרים ולארם צובה ופגע באדומיים והוציאו לו אפיסטולי שלהם רב לכם, והלוא הם פרצו את הגדר תחלה (שופטים ג, יג): ויאסף אליו את בני עמון, פגע במואביים ובקש לזנבן והוציאו לו אפיסטולי שלהם אל תצר את מואב, והם לא פרצו הגדר תחלה (במדבר כב, ה ו): וישלח מלאכים אל בלעם ועתה לכה ארה לי, הדא הוא דכתיב (תהלים ס, א): מכתם, כמה אגרות כתב, רבי איבוי אמר שתים כתב, אחד לאדומיים ואחד למואביים. רבי חנינא אמר אגרת אחד כתב, הדא הוא דכתיב (במדבר כב, ב): וישב יואב וגו', חזר ולמד אדומיים משל מואביים, הדא הוא דכתיב (במדבר כב, א): למנצח על שושן עדות, לעדה שהיא משיחה בלשונן של אלהים. (במדבר כב, א): מכתם לדוד ללמד, מכות ותמות, (במדבר כב, ב): בהצותו את ארם נהרים ויה את אדום בגיא מלח, כתוב אחד אומר (דברי הימים א יח, יב): י"ח אסף, וכתוב אחד אומר (תהלים ס, ב): י"ב אסף, אלא שתי מלחמות היו, אחת של י"ב אסף ואחת של י"ח אסף.

62. Ramban, Notes on the Sefer Hamitzvos Siyum 4

אבל במדרש תהלים מזכיר זה להתיר לדוד ארם נהרים מפני שהיה בלעם משם שנאמר מן ארם יחני בלק מלך מואב. ובירושלמי פרק קמא דראש השנה אמרו כתיב והימים אשר מלך דוד על ישראל ארבעים שנה בחברון מלך שבע שנים ובירושלים מלך שלשים ושלוש שנה וכתוב בחברון מלך על יהודה שבע שנים וששה חדשים ובירושלים מלך שלשים ושלוש שנה. והשיבו בזה אמר רבי יודן ברבי שלום כתיב כי ששה חדשים ישב שם יואב וגו' אמר לו הקדוש ברוך הוא אני אמרתי אל תתגר בם ואתה התגרית בם חייך שאינן נתונין לך. הנה עם כל ההיתר שלימד בסנהדרין מצד שפרצו הגדר תחלה עם כל זה נענש עליהם. והקרוב מפני שעשה בהם נקמה יותר מדאי, כי בהכריתו כל זכר מהם אבד שמם וכאלו נלקחה נחלתם מהם. והיוצא מכל מה שאמרנו שיהיו אלה הג' מניעות הבאות בשעיר ועמון ומואב מצוה לדורות, ומכל מקום כיון שבא סנחריב ובלבל את העולם הותרה ארצם למלך המשיח כמו שאמרו בחלק (דף צ"ד): שארצות עמון ומואב טיהרו בסיחון, ועוד שיכריתם האל יתברך ויתעלה ותשאר ירושתם לנו ולכן כתוב וירשו הנגב את הר שעיר.

Unit 3.7 Meeting Mefiboshes

Tziva (9:1-2)

What is the background to David's request now?

63. Radak 9:1

הכי יש עוד - כטעם האם וכן הכי אמרתי הבו לי וטעם זכר זה הענין הנה בעבור שנצח המלחמות והיה במנוחה וסדר הפקידים והממונים שם אל לבו שבועת יהונתן שאם היה בזרעו אדם ראוי והגון היה ממנה אותו כמו שאמר לו יהונתן ואני אהיה לך למשנה לפיכך שאל אם נותר לבית שאול שיעש' עמו חסד בעבור יהונתן:

How is Yonatan connected to this?

64. I Shmuel 20:12-17

יב ויאמר יהונתן אל-דוד, יהוה אלהי ישראל
כי-אחקר את-אבי כעת מחר השלשית, והנה-
טוב, אל-דוד--ולא-אז אשלח אליך, ונגלית
את-אזנך.

12 And Jonathan said unto David: 'The LORD, the God of Israel-- when I have sounded my father about this time to-morrow, or the third day, behold, if there be good toward David, shall I not then send unto thee, and disclose it unto thee?

יג כה-יעשה יהוה ליהונתן וכה יסוף, כי-יטב
אל-אבי את-הרעה עליך--ונגלית את-אזנך,
ושלחתיך והלכת לשלום; ויהי יהוה עמך,
כאשר היה עם-אבי.

13 The LORD do so to Jonathan, and more also, should it please my father to do thee evil, if I disclose it not unto thee, and send thee away, that thou mayest go in peace; and the LORD be with thee, as He hath been with my father.

יד ולא, אם-עודני חי; ולא-תעשה עמדי חסד
יהוה, ולא אמות.

14 And thou shalt not only while yet I live show me the kindness of the LORD, that I die not;

טו ולא-תכרית את-חסדך מעם ביתי, עד-
עולם; ולא, בהכרת יהוה את-איבי דוד, איש,
מעל פני האדמה.

15 but also thou shalt not cut off thy kindness from my house for ever; no, not when the LORD hath cut off the enemies of David every one from the face of the earth.'

טז ויכרת יהונתן, עם-בית דוד; ויבקש יהוה,
מיד איבי דוד.

16 So Jonathan made a covenant with the house of David: 'The LORD even require it at the hand of David's enemies.'

יז ויִוסֵף יהונתן להשביע את-דוד, באהבתו
אתו: כי-אהבת נפשו, אהבו. {ס}

17 And Jonathan caused David to swear again, for the love that he had to him; for he loved him as he loved his own soul. {S}

Who is Tziva?

65. Radak 9:2

ולבית שאול עבד - עבד כנעני היה והי' לשאול ולביתו אחריו כמו שכתוב והתנחלתם אותם לבניכם אחריכם ובני ציבא ועבדיו כלם עבדים לבית שאול

Mefiboshes (9:3-6)

Who is Miphiboshes?

66. II Shmuel 4:4

ד וליהונתן, בן-שאול, בן, נכה רגלים; בן-
חמש שנים היה בבא שמעת שאול ויהונתן
מיזרעאל, ותשאהו אמנתו ותנס, ויהי
בחרפה לנזס ויפל ויפסח, וישמו מפּיבּשֶׁת.

4 Now Jonathan, Saul's son, had a son that was lame of his feet. He was five years old when the tidings came of Saul and Jonathan out of Jezreel, and his nurse took him up, and fled; and it came to pass, as she made haste to flee, that he fell, and became lame. And his name was Mephibosheth.

David's Deal (9:7-13)

Who else would have gotten this if David had not done this chesed?

67. Radak 9:7

שדה שאול - שדה שם כלל לנחלתו וכת"י אחסנת שאול ומהו זה החסד אם שלו נתן לו כי מפּיבשת יורש היה נחלת שאול ולא היה שם יורש אחר מיהונתן ובני רצפה בת איה היו ג"כ יורשים של שאול ואעפ"י שהם בני פילגש

By What Right did David have to redistribute land?

68. Radak, ad loc.

א"כ היאך היה כח בית דוד לתת הכל למפיבשת וא"ת מלך יש לו רשות להעביר נחלה מזה ולתת לזה כמו שכתוב במשפט המלוכה מה חסד עשה אם נטל משאר יורשי' ונתן למפיבשת אם היה נותן לו משלו זה היה חסד ועוד שאמר והשיבותי לך מלמד כי קודם

זה נטלה ממפיבשת נחלתו ומשאר היורשי' ועוד כי מ"ש במשפט המלוכה ואת שדותיכ' ואת כרמיכם יקח כבר כתבנו בפירושים מה שפירשו בו רז"ל כי אינו אומר אלא על פירותיה' לפי שעה ונר' כי הדבר כן מאחזב שבקש מנבות כרמו שימכרו לו ולא רצה אילו היה משפט המלוכה לקחת הכרם והשדה הטוב למה לא היה לוקח אותו זה לא היה נחשב לו לגזלה כי משפט המלוכה היא ועוד שאמר במשפט המלוכה שדותיכם וכרמיכם וזייתכם ולא אמר בתיכם מלמד שעל פירותיהם אמר ועוד שאמר ונתן לעבדיו ולא אמר שיקח לעצמו ויתכן לפרש כי דוד זכה בכל נחלת שאול לפי שאיש בשת ובית שאול היו מורדים במלכות כי ידוע היה בכל ישראל כי דוד היה מלך אחרי מות שאול ונמשח על פי ה' ומורד במלכו' הוא וכל נכסיו נתחייבו וכן כתוב ואתנה לך את בית אדניך וכיון שהכל שלו ומן הדין זכה בו ואמר להשיב הכל למפיבשת חסד גדול עשה עמו ועוד שנתנו באוכלי שלחנו כל הימים:

What has Tziva's table or amount of children got to do with this story?

69. Rashi 9:11

(יא) כן יעשה עבדך ומפיבשת אוכל על שלחני - ציבא אמר כן יעשה עבדך ודוד השיב ומפיבשת אוכל על שלחני:

What happened in the end?

70. II Shmuel 16

1 And when David was a little past the top, behold, Ziba the servant of Mephibosheth met him, with a couple of asses saddled, and upon them two hundred loaves of bread, and a hundred clusters of raisins, and a hundred of summer fruits, and a bottle of wine.

2 And the king said unto Ziba: 'What meanest thou by these?' And Ziba said: 'The asses are for the king's household to ride on; and the bread and summer fruit for the young men to eat; and the wine, that such as are faint in the wilderness may drink.'

3 And the king said: 'And where is thy master's son?' And Ziba said unto the king: 'Behold, he abideth at Jerusalem; for he said: To-day will the house of Israel restore me the kingdom of my father.'

4 Then said the king to Ziba: 'Behold, thine is all that pertaineth unto Mephibosheth.' And Ziba said: 'I prostrate myself; let me find favour in thy sight, my lord, O king.'

א וְדָוִד, עָבַר מֵעַט מֵהָרָאשׁ, וְהִנֵּה צִיבָא נֹעַר מְפִיבֹשֶׁת, לְקָרְאָתוֹ; וְצָמֵד חֲמֹרִים חֲבָשִׁים, וְעֲלִיָּהֶם מֵאֲתִים לֶחֶם וּמֵאָה צְמוּקִים וּמֵאָה קִיָּץ--וְגַבַּל יַיִן.

ב וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל-צִיבָא, מַה-אַלֶּה לָּךְ; וַיֹּאמֶר צִיבָא הַחֲמֹרִים לְבֵית-הַמֶּלֶךְ לָרִכָּב, וְלֶחֶם (וְהַלֶּחֶם) וְהַקִּיָּץ לְאֹכֹל הַנְּעָרִים, וְהַיַּיִן, לְשִׁתּוֹת הַיָּעֵר בַּמִּדְבָּר.

ג וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ, וְאַיֶּה בֶן-אֲדֹנָיִךְ; וַיֹּאמֶר צִיבָא אֶל-הַמֶּלֶךְ, הִנֵּה יוֹשֵׁב בִּירוּשָׁלַם--כִּי אָמַר, הַיּוֹם יֵשִׁיבוּ לִי בֵּית יִשְׂרָאֵל אֶת מַמְלַכּוֹת אָבִי.

ד וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ, לְצִבָּא, הִנֵּה לָּךְ, כָּל אֲשֶׁר לְמִפִּיבֹשֶׁת; וַיֹּאמֶר צִיבָא הַשְׁתַּחֲוִייתִי, אֲמָצָא-חוּ בְּעֵינַיִךְ אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ.

71. II Shmuel 19:25

כה וּמִפְּבֹשֶׁת, בֶּן-שָׁאוּל, יָרַד, לִקְרַאת הַמֶּלֶךְ; וְלֹא-עָשָׂה רִגְלָיו
וְלֹא-עָשָׂה שְׂפָמוֹ, וְאֶת-בְּגָדָיו לֹא כָבַס, לְמֹן-הַיּוֹם לְכַת הַמֶּלֶךְ,
עַד-הַיּוֹם אֲשֶׁר-בָּא בְּשָׁלוֹם.

25 And Mephibosheth the son of Saul came down to meet the king; and he had
neither dressed his feet, nor trimmed his beard, nor washed his clothes, from the
day the king departed until the day he came home in peace.

כו וַיְהִי כִּי-בָא יְרוּשָׁלַם, לִקְרַאת הַמֶּלֶךְ; וַיֹּאמֶר לוֹ הַמֶּלֶךְ, לָמָּה
לֹא-הִלַכְתָּ עִמִּי מִפִּיבֹשֶׁת.

26 And it came to pass, when he was come to Jerusalem to meet the king, that the
king said unto him: 'Wherefore wentest not thou with me, Mephibosheth?'

כז וַיֹּאמֶר, אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ עַבְדִּי רַמְנִי: כִּי-אָמַר עַבְדְּךָ אֲחַבְּשָׁה-לִּי
הַחֲמֹר וְאָרְכָב עָלָיָהּ, וְאֵלֶּךְ אֶת-הַמֶּלֶךְ--כִּי פֶסַח, עַבְדְּךָ.

27 And he answered: 'My lord, O king, my servant deceived me; for thy servant
said: I will saddle me an ass, that I may ride thereon, and go with the king;
because thy servant is lame.

כח וַיְרַגֵּל בְּעַבְדְּךָ, אֶל-אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ; וְאֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ כָּמֵלֵאד
הֵאֱלֵהִים, וַעֲשָׂה הַטּוֹב בְּעֵינָיֶךָ.

28 And he hath slandered thy servant unto my lord the king; but my lord the king
is as an angel of God; do therefore what is good in thine eyes.

כט כִּי לֹא הָיָה כָּל-בֵּית אָבִי, כִּי אִם-אֲנָשֵׁי-מְוֹת לֵאדֹנָי הַמֶּלֶךְ,
וַתִּשֶׁת אֶת-עַבְדְּךָ, בְּאֹכְלֵי שְׁלֹחֲנֶךָ; וַיִּמָּה-יֵשׁ-לִּי עוֹד צְדָקָה, וְלִזְעַק
עוֹד אֶל-הַמֶּלֶךְ. {פ}

29 For all my father's house were deserving of death at the hand of my lord the
king; yet didst thou set thy servant among them that did eat at thine own table.
What right therefore have I yet? or why should I cry any more unto the king?' {P}

ל וַיֹּאמֶר לוֹ הַמֶּלֶךְ, לָמָּה תִּדְבֵר עוֹד דְּבָרֶיךָ; אֲמַרְתִּי--אֶתָּה
וְצִיבָא, תַּחְלִקוּ אֶת-הַשָּׂדֶה.

30 And the king said unto him: 'Why speakest thou any more of thy matters? I say:
Thou and Ziba divide the land.'

לא וַיֹּאמֶר מִפִּיבֹשֶׁת אֶל-הַמֶּלֶךְ, גַּם אֶת-הַכֹּל יִקַּח: אַחֲרַי אֲשֶׁר-
בָּא אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ, בְּשָׁלוֹם--אֶל-בֵּיתוֹ. {ס}

31 And Mephibosheth said unto the king: 'Yea, let him take all, forasmuch as my
lord the king is come in peace unto his own house.' {S}

72. Rashi, I Shmuel 20:30

(ל) תחלקו את השדה - השדה כולל לכל הנחלה, ובדברי רבותינו ז"ל כשאמר דוד אתה וציבא תחלקו השדה יצאת
בת קול ואמרה ירבעם ורחבעם יחלקו את המלכות כי קבל לשון הרע מפי צובא ולא קבל הצטדקות מפיבושת לפניו
ואמר לו למה תדבר עוד דבריך והכתוב מעיד עליו ולא עשה רגליו ולא עשה שפמו ואת בגדיו לא כבס:

Unit 3.7 – The Final Word on Foreign Policy

II Shmuel 10

David's Attempted Chesed to Amon (10:1-2)

What is the history? When did his father do chesed with him?

73. Metzudas David 10:2

כאשר עשה וגו'. אמרו רבותינו ז"ל (במדבר רבה יד א): שהחסד היה שהחיה את אחיו אשר ברח אליו מאת מלך מואב, כשהמית את אביו וביתו אחר שהולכים אליו מן מערת עדולם, כמו שכתוב בשמואל א (כב א):

Was David allowed to do this?

74. Chomas Anach – Kesef Mishna, Melachim 6

ומרן בכ"מ פ"ו ממלכים כתב עלה ויש לתמוה על זה שאמרו במדרש ושיירי הלשון נשמט מהדפוס אבל כונת מרן דבמדרש ריש פרשת פנחס אמרו וז"ל את מוצא במי שבא עליהם במדת רחמים לסוף בא לידי בזיון ומלחמות איזה זה דוד ויאמר דוד אעשה חסד עם חנון א"ל הקב"ה אתה תעבור על דברי אני כתבתי לא תדרוש שלומם ואתה עושה עמם גמילות חסד וכו'

Amon Disgraces the Messengers (10:3-4)

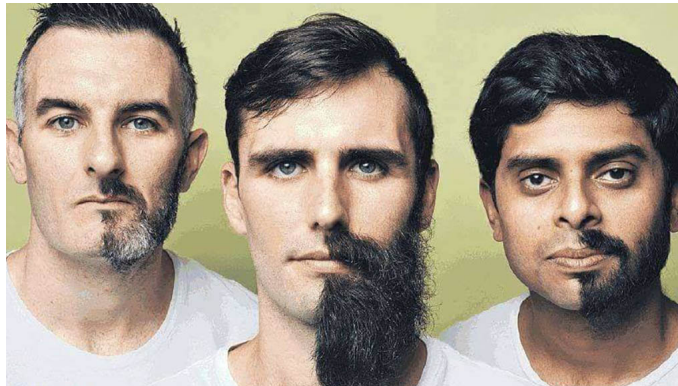
What is the deal with cutting off half their beards?

75. Ralbag 10:4

ויגלח את חצי זקנם. כדי לנוולם וזה לאות שלא היה מנהגם לגלח זקנם שאם היו מגלחים זקנם היה אפשר להם להסיר הבשת מעליהם בשיגלחו הנשאר מזקנם:

76. Malbim 10:4

ויגלח חצי זקנם פי' מהרי"א שעשה כן מפני שהיתה ביאתם טובה מצד, כפי דבריהם שבאו לנחמו, ורעה מצד כפי כוונתם שבאו לרגל את הארץ, לכן נתן להם חצי עונם וגלח חצי זקנם וכרת חצי מלבושיהם, לפי שהזקן והלבוש הארוך היה הדרת פנים וכבוד בימים ההמה :

Amon Prepares for War (10:5-6) The Two Fronts and Yoav and Avishai (10:7-14)

What does this phrase Chazak Venischazek actually mean?

77. Talmud Bavli, Brachos 32b

תנו רבנן ארבעה צריכין חזוק ואלו הן תורה ומעשים טובים תפלה ודרך ארץ תורה ומעשים טובים מנין שנאמר רק חזק ואמץ מאד לשמר ולעשות ככל התורה חזק בתורה ואמץ במעשים טובים תפלה מנין שנאמר קוה אל ה' חזק ויאמץ לבך וקוה אל ה' דרך ארץ מנין שנאמר חזק ונתחזק בעד עמנו וגו':

78. Rashi, ad loc.

צריכין חזוק - שיתחזק אדם בהן תמיד בכל כחו:

דרך ארץ - אם אומן הוא לאומנתו אם סוחר הוא לסחורתו אם איש מלחמה הוא למלחמתו:

79. Maharsha, ad loc.

חזק ונתחזק וגו' דעם אבישי אחיו ידבר יואב כן חזק אתה ונתחזק גם אני כמ"ש אם תחזק ארם והיתה לי לישועה ואם וגו' והלכתי להושיע לך וק"ל:

Tefillah Anecdote

80. Chomas Anach 10:12

וה' הטוב בעיניו יעשה. רבינו מנוח ז"ל והביאו מרן ז"ל בכ"מ ה' תפילה כתב שבגמר תפלתו של אדם ששואל מה' יאמר הטוב בעיניך עשה כי האדם אינו יודע אם מה ששואל היא טובה גמורה או לאו לכך יאמר והטוב בעיניך עשה כי אין לי מכיר מה הוא הטוב באמת:

81. Ralbag 10:12

חזק ונתחזק בעד עמנו. למדנו מזה שאין ראוי לסמוך על הנס אבל ראוי שישתדל האדם בהצלתו לפי מה שאפשר ואז יעזור השי"י כי השי"י לא יחדש המופתים רק במקומות הכרחיים כמו שזכרנו פעמים רבות:

Land and People: What are we fighting for?

82. Malbim 10:12

בעד ערי אלהינו שאם יחזק האויב ילך להחריב ערי ארץ ישראל, והודיע בזה כי תשועת ה' צריכה שתי הכנות, א. ההכנה הטבעית ואמר חכמינו זכרונם לברכה ד' צריכים חזוק דרך ארץ שנאמר חזק ונתחזקה, ב. ההכנה המחשבתית לשם ה', ועל זה אמר בעד אלהינו, ואז ה' הטוב בעיניו יעשה לעזור כפי ההכנה הראויה:

Hadadezer and Aram's Attempted Attack (10:15-19)

What caused them to finally submit?

83. Mishna, Sotah 8:1

אל ירף לבבכם אל תיראו ואל תחפזו וגו' (דברים כ). אל ירף לבבכם, מפני צהלת סוסים וצחצוח חרבות. אל תיראו, מפני הגפת תריסין ופשעת הקלגסין. אל תחפזו, מקול קרנות. אל תערצו, מפני קול צנחות. כי ה' אלהיכם ההלף עמכם, הן באין בנצחוננו של בשר ודם, ואתם באים בנצחוננו של מקום. פלשתים באו בנצחוננו של גלית, מה היה סופו, לסוף נפל בחרב ונפלו עמו. בני עמון באו בנצחוננו של שובך, מה היה סופו, לסוף נפל בחרב ונפלו עמו. ואתם אי אתם כן. כי ה' אלהיכם ההלף עמכם להלחם לכם וגו', זה מחנה הארון:

(Deuteronomy 20:3) "Let not your courage falter"-- at the neighing of the horses and the sharpening of swords; "Fear not" --at the crash of shields and the tramp of the soldiers shoes; "Do not tremble" -- at the sound of trumpets; "Or be in dread of them" -- at the sound of battle cries. "For it is the Lord your God that goes with you"--they come [relying] upon the might of flesh and blood, but you come [relying] upon the might of the Omnipresent. The Philistines came [relying] upon the power of Goliath (I Samuel 17:4), but what happened to him in the end? In the end he fell by the sword and they fell with him. The Ammonites came [relying] upon the power of Shobach (II Samuel 10:16-18), but what happened to him in the end? In the end he fell by the sword and they fell with him. But with you it is not like that, "For it is the Lord your God that goes with you"--this refers to the camp of the ark.